

Dále od hradu, dále...

Vladimír Merta

Vane svěží vánek fouká do polívčičky
Na výročním dortu studentíkům sfoukl svíčky
Vzpomínám si matně na těch pár dní
Kdy poslední byl první a první poslední

Došel mi expres doporučený dopis
„gaspadin poslanec“
Spletli si adresu nečitelný podpis
Zvali mě na stakan a na žvanec

Z místa odkud na nás dohlíželi shůry
Máváme dnes my – nové nomenklatury
Sklínku sektu v ruce čekáme v řadě
Na Audienci na pražském Hradě

Někdo má vstup volný – jiný zase ne
Ceremoniář neomylně rozhodne
Kdo smí výš a dál – a kdo žádoucí není
Komu dát metál komu i políbení

Dále od hradu dále!
Loká Tokaj lokaj v livreji
Voláme sláva – volíme krále
Svobodu...lásku...víru...naději

Loutkáři bez tváří balí své kulisy
Pohádka končí – hra na dnešek a na kdysi
Hrad zůstává stát jenom hradní stráž se mění
Kolik dát za pravdu – a kolik na umění

Vím že záhy ztrácím bývalé známé
Falešná popularita ta vždycky klame
Nejsem už sám sebou – ani jedním z vás
Hlas mas mi zlámal vaz

Jestli někdy vezmu teplý místečko v kanclu
Pošlete mi korespondák – Taký už jsi v hajzlu
Spalte všechny rýmy lásky co jsem zažil
Kostrbatý důkazy jak málo jsem se snažil

Funkce mě minuly – do undergroundu nechci
Jsem nikdo proti ničemu iritují mě světci
Někdy se sám sobě hnusím jindy zas tolik ne
Halabala píšu co mě právě napadne

Dálnicí kde se tísni český lid
Uhání kolona – zkus ji zastavit
A v ní někde klimbá princ na bílém koni
Čelem k masám zády ke zdi – tak jako vloni oni

S kytarou ve škarpě zkouším zamávat
Kdyby mě vzali sebou jel bych rád
Mávnul jsem pozdě – místo už nikde není
Tohle je uzavřené představení

Sháním si desky na sebrané spisy
Ultimativní kompromisy tak jako kdysi

Vím že nic nevím která bije co se děje
Zbývá mi teskné blues občanů bez portfeje

Velká je doba občané jsou malí
Nevděční nepatrní nedokonalí
Něco je stále stejné - i když se všechno mění
Všechno už dávno máme ale něco náhle není

Plíživě se šíří štíří nálady
Kdo vypad z vlády zpátky do řady
Ohlíží se zpátky - za ním nikdo není
Komu má dát do huby a komu na modlení?

A po dálnici pádí dál na bílém koni
Eskadrona zmizí spěchají odtamtud co loni
Stále jsem tehdy sám tam kde stojím teď
Kolem sebe prázdnou - berlínskou zeď

Já jsem jen pomáhal jiným stavět mosty
Já - uzavřená společnost
Na věčnosti budu stát zase stranou
Tak čau a někdy nashledanou